

opusdei.org

Rozhovor s postulátorem kauzy Montse Grases

Rozhovor s Mons. José Luis Gutiérrez Gómezem, postulátorem kauzy Montse Grases, u příležitosti vydání souhlasu s dekretem, který vyhlašuje hrdinské ctnosti Montse Grases.

05.05.2016

1. Můžete krátce popsat, jaká byla Montse Grases?

Když církev prohlašuje, že někdo žil křesťanské ctnosti hrdinsky, nepochybně tím ukazuje na nejdůležitější rysy této osobnosti. Proto musím říci na prvním místě, že Montse žila víru, naději a lásku tím nejplnějším způsobem. A stejně tak i ctnosti kardinální a morální. Byla velmi zbožná a hledala Boha celou svou silou a v dokonalém spojení s každodenní skutečností svého života.

Montse byla dívka jako ty ostatní, lidská, uměla dát nadpřirozený obsah těm nejobyčejnějším skutečnostem: rodinné vztahy, přátelství dospívající dívky, práce, zábava atd. Všichni, kdo ji znali, se shodovali v tom, že to byla příjemná žena - nebylo v ní nic vyumělkovaného - a proto i atraktivní. Z toho důvodu se s ní mnoho dívek jejího věku přátelilo a ona na tom velkoryse stavěla. Když poznala Opus Dei, tyto své přirozené dary využívala k tomu, aby své

přítelkyně, bez okázalosti nebo výstřednosti, co nejvíce přiblížila Bohu - mluvila s nimi důvěrně a osobně.

Byla to šťastná dívka v plném slova smyslu a proto uměla nakazit druhé svou radostí za všech okolností, včetně své nemoci a smrti.

2. Co se myslí tím, že Montse je ctihodná?

Kanonizovaní svatí svým příkladem a přímluvou u Boha pomáhají nám ostatním křesťanům kráčet cestou života. Církev tvrdí, že pomoc, jež nám nabízí, je velkou službou: můžeme a měli bychom je prosit, aby se za nás a za všechny lidi přimlouvali.

Když byla prohlášena za ctihodnou, naznačuje tím církev, že Montse je vzorem, ke kterému se my věřící katolíci můžeme modlit a napodobovat ho. A také jsme

vybízení, abychom se na ni obraceli, když prosíme o nadpřirozené milosti.

3. Můžete upozornit na některé ctnosti, které Montse hrdinsky žila?

Ukázala nám, že následovat Krista zblízka neznamena dělat věci den ze dne obtížnější nebo mimořádnější, ale své každodenní povinnosti konat z lásky a s láskou a přetvářet je v příležitost služby Bohu a druhým lidem. Montse ztělesňovala ducha, který Bůh svěřil svatému Josemaríovi, zakladateli Opus Dei.

Její život také ukazuje, že není třeba čekat na to, až budeme „dospělejší“, abychom dosáhli těch nejvyšších cílů, a že mládí není v životě nějaké přechodné období, ale právě naopak: je to chvíle, kdy se člověk může darovat Bohu, milovat ho celým srdcem a ozařovat tak svět Kristovým světlem.

Svatý Josemaría připomínal nejmladším věřícím Opus Dei, že „roky nepřidávají na moudrosti nebo svatosti. Naopak, Duch svatý vkládá do úst mladým lidem tato slova: 'Super senes intellexi, quia mandata tua quaesivi' (Ž 119, 100); rozumu jsem nabyt víc než starci, neboť tvá ustanovení zachovávám. Nečekejte, až zestárnete, abyste se stali svatými: to by byl velký omyl.“ Tímto poselstvím se Montse bezvýhradně řídila a myslím si, že mnohé mladé lidi povede k tomu, aby neodkládali svá životně důležitá rozhodnutí a dávali svému životu nadpřirozený význam: být solidární, otevření Bohu a bližním.

4. A opravdu se mladí lidé modlí k Montse?

Ano, modlí se k ní hodně. Dostávám stovky informací o vyslyšených prosbách na její přímluvu. Lidé se rovněž přicházejí modlit k jejímu

hrobu v modlitebně na Vyšší škole Bonaigua v Barceloně.

A počet modlitebních kartiček je nemalý. Tisknou se po celém světě. Například dle mých údajů se jich vydalo více než 40000 v němčině, arabštině, kastilštině, katalánštině, cebuánštině, čínštině, estonštině, francouzštině, angličtině, italštině, japonštině, litevštině, holandštině, polštině, portugalsštině, švédštině a tagalštině.

5. V průběhu procesu blahořečení a svatořečení se dotazuje spousta lidí. Kdo jsou ti, kdo svědčili o životě Montse, co o ní říkají?

V diecézním procesu, který probíhal mezi lety 1962 a 1968, se shromáždila svědectví 27 osob, které byly v přímém kontaktu s Montse. V roce 1993 na popud tehdejšího postulátora kauzy se nashromáždilo, i když to nebylo nutné, více než 100

svědeckých výpovědí, jež doložily další osoby, které Montse znaly.

Myslím si, že hledání svědků bylo mnohem rozsáhlejší, než bývá zvykem. Získali jsme tak podrobný popis jejího života, což hodně přispělo k dokreslení její svatosti.

O čem vypovídali tito svědci? Je těžké to shrnout na několika řádcích.

Omezím se jen na několik vět, aniž bych uváděl jména:

- „Ráda říkala: Jsem dcera Boží.“
- „Montse byla dítě, která vyrůstala a dospívala bez problémů. [...] Byla veselá, slušná, příjemná a prostá.“
- „S pečlivostí dbala na maličkosti: drobné detaily ohledně pořádku, umrtvování, radosti, zájmu o druhé atd.“
- Montse našla Ježíše na kříži; Ježíše, který se odevzdal do rukou

svého Otce, když říkal: 'do tvých rukou odevzdávám svého ducha'. A protože důvěřovala v Boha Otce a svěřovala se do jeho rukou, byla pokojná, klidná a šťastná.“

- „To, co bylo na Montse mimořádného, byla její normálnost. Uměla nést svou nemoc a přitom se nijak nezviditelňovala, nechtěla být středem pozornosti druhých.“

- „Nejvíce jsem obdivovala na služebnici Boží její radost; trvalá a zároveň nakažlivá radost. Když jsme ji navštívili - už byla nemocná a věděli jsme, že nemá naději na uzdravení -, odcházeli jsme plní radosti a s vnitřním pokojem.“

6. Aby mohla být Montse blahořečená, bude třeba na její přímluvu zázrak, který uzná Svatý stolec. Existuje už nějaký zázrak připisovaný Montse?

Vlastně další etapa, která předchází blahoslavení, je ověřit, že zázrak existuje. Nejčastěji se stává, že tyto zázraky jsou uzdravení, které věda neumí vysvětlit, ať už kvůli druhu nemoci nebo způsobu, kterým se uskutečnilo.

Dostali jsme na vědomí mnoho vyslyšených milostí a také uzdravení. Jako příklad uvedu toto: 10. března 2003 vyšel doktor José O. ze svého domova v Barceloně, aby něco nakoupil pro svou ženu. Na hlavní třídě (Rambla de Catalunya) dostal zástavu srdce. Dva doktoři, kteří šli právě kolem, provedli masáž a potom byl převezen do nemocnice. Jeho žena a přátelé svěřili jeho uzdravení přímluvě Montse. Později José řekl: „Nikdo nevěřil, že se zachráním a každý si myslel, že budu mít následky srdeční nebo na mozku. Mohl jsem ochrnout, oslepnout nebo být jednoduše nemohoucí.“

Navzdory tomu je v pořádku a vede normální život.

Nicméně když byly potvrzeny její hrdinské ctnosti, jsem si jistý, že mnoho lidí se bude utíkat k přímluvě nové ctihodné a budou následovat hojné milosti mimořádného charakteru, což bezpochyby povede k jejímu brzkému blahořečení.

7. I když proces blahořečení a svatořečení je dlouhý a vyžaduje hodně práce, vy se asi domníváte, že proces Montse stojí za to? Proč?

Jistěže to stojí za to! Jako všechny kanonizační procesy, které se v církvi uskutečňují. Potřebujeme příklady, které nám pomáhají vést křesťanský život, které nás učí zvládat „konkrétní realitu“ našich životů, jak říká papež František v odstavci 31. své apoštolské exhortace *Amoris laetitia*, „protože požadavky a výzvy Ducha svatého jsou patrné také z událostí dějin“.

Příklad mladé atraktivní ženy, veselé, obyčejné, která se posvěcuje uprostřed každodenních, 'normálních' prací, bude magnetem, který přitáhne mnoho dalších osob - zvláště mezi mladými -, aby braly vážně víru a našly tak opravdové štěstí.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
rozhovor-postulator-montse/](https://opusdei.org/cs-cz/article/rozhovor-postulator-montse/)
(27.03.2025)